

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2015/121 A CONSILIULUI

din 27 ianuarie 2015

de modificare a Directivei 2011/96/UE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/96/UE a Consiliului ⁽³⁾ scutește de la reținerea la sursă dividendele și alte forme de repartizare a profitului plătite societăților-mamă de către filiale și elimină dubla impozitare a acestor venituri la nivelul societății-mamă.
- (2) Este necesar să se asigure că Directiva 2011/96/UE nu este utilizată în mod abuziv de către contribuabilii care intră sub incidența acesteia.
- (3) Unele state membre aplică dispoziții interne sau bazate pe acorduri, menite să combată evaziunea fiscală, fraudele fiscale sau practicile abuzive, în mod general sau într-un mod anume.
- (4) Totuși, dispozițiile respective pot avea grade diferite de strictețe și, în orice caz, sunt concepute pentru a reflecta particularitățile sistemului fiscal din fiecare stat membru. În plus, există state membre care nu au niciun fel de dispoziții interne sau bazate pe acorduri, vizând prevenirea abuzurilor.
- (5) Prin urmare, includerea în Directiva 2011/96/UE a unei norme comune minime antiabuz ar fi foarte utilă pentru prevenirea utilizărilor necorespunzătoare a directivei menționate și pentru asigurarea unei mai mari coerențe în ceea ce privește aplicarea acesteia în diferite state membre.
- (6) Aplicarea normelor antiabuz ar trebui să fie proporțională și să servească scopului specific de a combate un demers sau o serie de demersuri care nu sunt oneste, și anume care nu reflectă realitatea economică.

⁽¹⁾ Avizul din 2 aprilie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 25 martie 2014 (JO C 226, 16.7.2014, p. 40).

⁽³⁾ Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 345, 29.12.2011, p. 8).

- (7) În acest scop, atunci când evaluează dacă un demers sau o serie de demersuri sunt abuzive, administrațiile fiscale ale statelor membre ar trebui să realizeze o analiză obiectivă a tuturor faptelor și circumstanțelor relevante.
- (8) Statele membre ar trebui să utilizeze clauza antiabuz pentru a combate demersurile care, în ansamblul lor, nu sunt oneste, însă pot exista și cazuri în care etape sau părți distincte ale unui demers nu sunt, în mod individual, oneste. Statele membre ar trebui să poată folosi clauza antiabuz, de asemenea, pentru a combate respectivele etape sau părți specifice fără a aduce atingere celorlalte etape sau părți ale demersului care sunt oneste. Acest lucru ar asigura o eficiență maximă a clauzei antiabuz, garantând în același timp proporționalitatea sa. Abordarea de tipul „în măsura în care” poate fi eficientă în cazurile în care entitățile vizate ca atare sunt oneste, dar în care, de exemplu, acțiunile din care se generează repartizarea profitului nu sunt în mod onest atribuite unui contribuabil care este stabilit într-un stat membru, și anume în cazul în care demersul pe baza formei sale juridice transferă dreptul de proprietate asupra acțiunilor, dar caracteristicile sale nu reflectă realitatea economică.
- (9) Prezenta directivă ar trebui să nu afecteze în niciun fel capacitatea statelor membre de a aplica propriile dispoziții interne sau bazate pe acorduri vizând prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.
- (10) Prin urmare, Directiva 2011/96/UE ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În Directiva 2011/96/UE, la articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următoarele alineate:

„(2) Statele membre nu acordă beneficiile prezentei directive unui demers sau unei serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentei directive, nu sunt oneste având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante.

Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți.

(3) În sensul alineatului (2), un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică.

(4) Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor interne sau a celor bazate pe acorduri, necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.”

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2015 cel târziu. Statele membre comunică imediat Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 ianuarie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. REIRS
